

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) № 870/2014 НА КОМИСИЯТА**от 11 август 2014 година****относно критериите за заявителите по отношение на капацитета на железопътната инфраструктура****(текст от значение за ЕИП)**

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива 2012/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 21 ноември 2012 г. за създаване на единно европейско железопътно пространство (¹), и по-специално член 41, параграф 3 от нея,

като има предвид, че:

- (1) В член 41, параграф 2 от Директива 2012/34/ЕС е предвидена възможността управителите на инфраструктура да установяват изисквания спрямо заявителите, за да осигурят гаранции за оправданите си очаквания за бъдещи приходи и използване на инфраструктурата.
- (2) Тези изисквания следва да бъдат подходящи, прозрачни и недискриминационни. Те могат единствено да включват предоставянето на финансова гаранция, която не следва да надвишава определено равнище, което е пропорционално на очакваното равнище на дейност на заявителя, и уверение за способността на заявителя за изготвяне на съвместими с правилата предложения за инфраструктурен капацитет.
- (3) финансовите гаранции може да бъдат под формата на авансови плащания или гаранции, предоставяни от финансови институции.
- (4) При определяне на целесъобразността на изискванията, посочени в съображение 2, следва да се вземе предвид фактът, че при ползването на инфраструктурата на конкурентните видове транспорт, в т.ч. автомобилния и въздушния транспорт, морския и вътрешния воден транспорт, често не се начисляват такси и следователно не се налага да се определят финансови гаранции в тази връзка. С цел да се гарантира лоялната конкуренция между видовете транспорт, финансовите гаранции следва да бъдат строго ограничени до необходим минимум по отношение на техния размер и продължителност.
- (5) Тези финансови гаранции ще бъдат целесъобразни само когато са необходими, за да може управителят на инфраструктура да бъде уверен в бъдещите приходи и използването на инфраструктурата. Необходимостта от финансови гаранции намалява допълнително поради факта, че управителите на инфраструктура могат да разчитат на проверките и контрола на финансовата стабилност на железопътните предприятия, осъществявани в рамките на лицензионната процедура в съответствие с глава III от Директива 2012/34/ЕС, и по-специално член 20 от нея.
- (6) По отношение на тези гаранции се прилага принципът за недискриминация и следователно не би трябвало да има разлика между изискванията за гаранции, приложими по отношение на частни и публични заявители.
- (7) Гаранциите следва да бъдат съобразени със свързаното със заявителя ниво на риск, пред което управителят на инфраструктурата е изправен на различните етапи на разпределяне на капацитета. Като цяло се счита, че рискът е нисък, докато капацитетът може да бъде преразпределен към други железопътни предприятия.
- (8) Гаранция, която се изисква във връзка с изготвянето на съвместими с правилата предложения, може да се разглежда като подходяща, прозрачна и недискриминационна единствено когато управителят на инфраструктура е установил ясни и прозрачни правила за изготвянето на заявката за капацитет в референтния документ за железопътната мрежа и предлага на заявителите необходимите помощни инструменти. Тъй като не е възможно способността за изготвяне на съвместими с правилата предложения да бъде обективно определена преди процедурата за подаване на заявления, всеки пропуск в това отношение може да се установи единствено след приключване на процедурата въз основа на системна неспособност за изготвяне на тези предложения или за предоставяне на необходимата информация на управителя на инфраструктурата. Заявителят носи отговорност за този пропуск, който се санкционира с изключване на заявителя от процедурата за подаване на заявления за конкретен влаков маршрут.
- (9) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на комитета, посочен в член 62, параграф 1 от Директива 2012/34/ЕС,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Предмет

Настоящият регламент установява правила за финансовите гаранции, които управител на инфраструктура може да изиска, за да осигури защитата на оправданите си очаквания за бъдещи приходи, без да се надвишава определено равнище, което е пропорционално на предвиденото от заявителя равнище на дейност. Правилата включват по-специално условията, при които може да се изиска гаранция или авансово плащане, както и равнището и продължителността на финансовата гаранция. В допълнение настоящият регламент установява някои елементи на критериите за оценка на способността на заявителя да изготвя съвместими с правилата предложения за инфраструктурен капацитет.

Член 2

Определения

За целите на настоящия регламент се прилага следното определение:

„финансова гаранция“ означава а) авансови плащания с оглед намаляване и предвиждане на бъдещи задължения за плащане на такси за инфраструктура; или б) договорни споразумения, чрез които финансова институция, например банка, е поела ангажимент да гарантира, че подобни плащания ще бъдат извършени, когато станат изискуеми.

Член 3 Условия във връзка с финансовите

гаранции

1. За покриване на изискваната финансова гаранция заявителят може да избере между авансово плащане или договорно споразумение по смисъла на член 2. Когато управител на инфраструктура изисква от заявител да извърши авансово плащане на таксите за инфраструктура, той не може същевременно да изисква други финансови гаранции за същите предвидени дейности.
2. Управител на инфраструктура не изисква от заявителите да предоставят финансови гаранции освен ако кредитният рейтинг на заявителя предполага, че той може да срещне трудности при редовното заплащане на таксите за инфраструктура. Управителят на инфраструктурата посочва тези кредитни рейтинги в раздела относно принципите за налагане на такси от своя референтен документ за железопътната мрежа, ако е приложимо. Управителят на инфраструктурата обосновава своето искане за финансова гаранция с рейтинги, които не са по-стари от две години и са присъдени от агенция за кредитен рейтинг.
3. Управителят на инфраструктура не изисква финансова гаранция:
 - а) от избраното железопътно предприятие, ако кандидатът, който не е железопътно предприятие, вече е дал или платил финансова гаранция за покриване на бъдещи плащания за едни и същи предвидени дейности;
 - б) ако таксата за инфраструктура се заплаща пряко на управителя на инфраструктурата от компетентен орган съгласно Регламент (ЕО) № 1370/2007 на Европейския парламент и на Съвета (*).

Член 4 Равнище и продължителност на финансовите

гаранции

1. Равнището на финансовите гаранции по отношение на един заявител не надвишава прогнозирания размер на таксите, начислени в рамките на два месеца от заявената експлоатация на влаковете.
2. Таксите за резервация, платени в съответствие с член 36 от Директива 2012/34/ЕС, се приспадат от максималния прогнозиран размер на таксите, посочени в параграф 1.
3. Управител на инфраструктура не изисква финансовата гаранция да влиза в сила повече от десет дни преди първо число на месеца, в който железопътното предприятие започва експлоатация на влакове, за която ще се заплащат таксите за инфраструктура, покрити от въпросната финансова гаранция. Ако капацитетът се разпределя след този момент, управителят на инфраструктурата може да поиска финансова гаранция с краткосрочно предизвестие.

(* Регламент (ЕО) № 13 70/200 7 на Европейския парламент и на Съвета от 2 3 октомври 200 7 г. относно обществените услуги за пътнически превоз с железопътен и автомобилен транспорт и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 1191/69 и (ЕИО) № 1107/70 на Съвета (ОВ L 315, 3.12.2007 г., стр. 1).

Член 5 Способност за изготвяне на съвместими с**правилата предложения за инфраструктурен капацитет**

Управителят на инфраструктура не отхвърля заявление за конкретен влаков маршрут на основание липса на уверение за способността за изготвяне на съвместими с правилата предложения за инфраструктурен капацитет по смисъла на член 41, параграф 2 от Директива 2012/34/ЕС освен ако:

- а) заявителят не е удовлетворил две последователни искания за предоставяне на липсващата информация или многократно е реагирал по начин, който не отговаря на условията, установени в референтния документ за железопътната мрежа, посочен в член 27 от Директива 2012/34/ЕС и в приложение IV към тази директива, по отношение на процедурите за подаване на заявления за влакови маршрути; както и
- б) управителят на инфраструктура може при поискване от страна на регулаторния орган и по удовлетворителен за него начин да докаже, че е предприел всички разумни мерки, за да спомогне за правилното и навременно подаване на заявленията.

Член 6 Преходна**разпоредба**

При необходимост управителите на инфраструктура привеждат своите референтни документи за железопътната мрежа в съответствие с разпоредбите на настоящия регламент в рамките на първия времеви период от влизането му в сила.

Член 7

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз* Той се прилага от 16 юни 2015 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 11 август 2014 година.

За Комисията
Председател
Jose Manuel BARROSO